

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VIII. ÉVFOLYAM, 4. SZÁM

ÁRA: 30 FILLER

1963. ÁPRILIS

A nyolcadik élüzemünnepség előtt a Nyíregyháza 1. sz. postahivatalnál

Nyolcadszor készülnek élüzem-ünnepségre a Nyíregyháza 1. sz. postahivatal dolgozói. Mit jelentett egy évén át a feltételek teljesítése? Erőből beszélgetünk Nagy Domonkos hivatalvezető, Vajda András szobrász és Barta József párttitkárral.

A hivatal kollektívja rendszeresen figyelemmel kíséri, a termelési tanácskozásokon elemzőben megvitatja a feladatokat, s így hasznos tanácsokat ad a szakmai vezetésnek — kezdi Nagy elvtárs. — Te-

vékeny segítséget jelentenek a szocialista brigádok. A hivatalnál 4 kézbesítő és egy női távközlési brigád dolgozik. Az év elején két nagyon fontos célt tűztünk ki magunk elé: a munka minőségének javítását — és helyi körülményeinknek megfelelően —, a teljesítmény valóságos fokozását. Mindkét célunkat úgy vélelmesítettük.

A munka minőségének javítását a rendszeres házi oktatással, továbbképzéssel segítettük elő.

lési tanácskozás javaslatára, Jónás József kézbesítő, Kardos Lászlóné osztályvezető a Kiváló dolgozó jelvényt, Tóth Miklós kézbesítő, Barta József-nek hírlapfelelős, Hornyák Zsuzsa előadó és Vincze Pál kézbesítő pedig a Kiváló dolgozó oklevelet érdemelte ki.

A legutóbbi termelési tanácskozáson az eddigi eredmények alapján a hivatal dolgozói úgy nyilatkoztak; remélik, ez évi munkájukkal ki fogják érdemelni a kilencedik élüzem címet is.

Sok sikert hozzá!

Hogyan alakult a hivatal teljesítménye?

— érdeklődtünk. A hírlap-tervet túlteljesítettük. Népszabadságból például közel ezer darabbal, a megyei lapból pedig 8 ezer példánnyal többet értékesítettünk, mint egy évvel ezelőtt. A Magyar Mezőgazdaság című lapnál 600 példány emelkedést si-

került elérnünk. A hivatal egy dolgozójára eső bevétel 1961. évi átlaga 87,498 forint volt, 1962. évi átlagunk pedig 93,763 forint. Erre az évre azt a feladatot vállalta a hivatal kollektívja, hogy ezt 7 százalékkal emeljék.

Sokat segítettek a dolgozók javaslataikkal

Nagy figyelmet fordítunk a termelési tanácskozásokon elhangzottakra — veszi át a szót Vajda elvtárs. — Például a dolgozók által javasolt ellenőrzési módszerrel csökkenteni tudtuk a díjhiányokat. Gáti József-nek javaslata alapján az ófahértói áramkör nehéz kezelésének problémáját az igazgatóság segítségével megoldottuk. Tulipán József rovatoló javaslata alapján rendeztük a rovatolók vasárnapi szolgálatát. Persze, nem sikerült minden felvetett, hasznos javaslatot megvalósítani, de a szaktársak látják, nem hiába mondják javaslataikat — belőlük, amit lehet — azokat rövid időn belül érvényre juttatjuk.

12 és fél ezer forintot takarítottunk meg

úgy, hogy a munkában ez semmilyen problémát nem

okozott. Gondosan kezeltük az adminisztrációs és takarító anyagok felhasználását. Mindannyian sokat foglalkoztunk az emberek ügyes-bajos problémáival, munkájukkal, szakképzésükkel stb. Ezzel például elértük, hogy egyik szaktársunk, aki a munkaversenyben az utolsók között volt, ma már a 34 kézbesítő közül a második helyre került az egyéni versenyben.

A feladatokat a szakmai vezetés határozza meg — jegyzi meg Barta elvtárs — de

a végrehajtásnál mindenki segít.

Egyes dolgozók kiemelkedő eredményeikkel példát mutatnak az egész kollektívának, például Illés Sándorné felvevő, Baranyi Irén előadó, Négyesi István kézbesítő ellenőr. Az 1962. év eredményei alapján a terme-

Budapesten tartják 5. értekezletüket a szocialista országok postaügyi miniszterei

A Szovjetunió kezdeményezésére 1957-ben Moszkvában alakult meg a szocialista országok postaügyi együttműködési szervezete, az OSZSZ. Ez a rövidítés az együttműködési szervezet orosz elnevezéséből származik, jelentése magyarul: „A Szocialista Országok Együttműködési Szervezete és a posta és a távközlés terén”.

A létrejött megállapodás szerint a szocialista tábor 12 országát magában foglaló OSZSZ-szervezet célja főbb vonásokban: a szocialista országok között a postai és távközlési kapcsolatok kiszélesítése, a forgalom kiterjesztése, a forgalomlebonnyítás, a módszerek tökéletesítése, valamint az erre szolgáló berendezések és összeköttetések tervezési és szerkezeti kérdéseinek összehangolása, a rádió- és televízió-műsorcsere fokozása, a műszaki-tudományos tapasztalatcserék elősegítése, a postaforgalom gépesítése, automatizálása és a leghaladóbb technológia bevezetése, végül a szocialista gazdasági és társadalmi rendszer kívánalmainak megfelelő díjszabások kialakítása.

Az OSZSZ postaügyi minisz-

Lapunk tartalmából:

Hogyan pótolhatjuk az I. negyedévi teljesítmény elmaradását?

Egy baleseti jegyzőkönyv margójára

Baráti találkozón a Nemzeti Színház művészeivel

A munka ünnepére

1963. május elsején áttekinteni sem könnyű, hogy milyen hosszú és nehéz volt az út, amelyet a nemzetközi munkásmozgalom az elmúlt csaknem 150 év alatt a tőkés kizsákmányolás elleni kezdetleges harcoktól a szocialista világrendszer mai kialakulásáig megtett. Ebben a nagy és nehéz küzdelemben mindig seregszemle: a megtett út vizsgálata, de egyben számvetés, erőgyűjtés is volt május 1-ünnepére.

1963. május elsejét, az elmúlt 18 évre visszatekintve, áldozatos és nehéz munka, hatalmas politikai és gazdasági eredmények, de az elmúlt évek során — már azóta kiküszöbölt — hibák, torzulások előzték meg.

Az idei május elsejét olyan időpontban ünnepeljük, amikor egész népgazdaságunk már egységes szocialista gazdasági rendszert képez, s befejeztük a szocializmus alapjainak lerakását. Szocialista építésünk eddigi eredményeit foglalta össze pártunk VIII. kongresszusa, amely egyúttal megszabta a szocializmus teljes felépítésének előtünk álló feladatait is.

1963. május elsejét pártunk és kormányunk — népünk által is elismert — politikájának helyeslése szellemében ünnepeljük.

A postás dolgozók öntudatos és áldozatos munkája mutatkozik meg a posta 1962. évi gazdasági eredményeiben. A szocialista munkaverseny fejlődése és sikerei, a szocialista brigádmozgalom mennyiségi-minőségi javulása, a párt kongresszusára vállalt és teljesített munkafelajánlások: mindezek a postás dolgozóknak rendszerünkhöz való feltétlen ragaszkodásának, áldozatkészségének, politikai érettségének jelei.

A postás dolgozók helytállása, az elmúlt év során a hírközlési berendezéseket ért elemi csapások és rongálások elhárításában tanúsított hőies magatartása, a rendkívüli téli időjárás okozta nehézségek leküzdése: mindmennyi biztosítéka annak, hogy a további nehézségekkel is eredményesen tudunk megbirkózni.

Májusi számvetésünk alkalmával gondoljunk legfőbb kincseinkre, a békére. Az emberek szívét az egész világon mindjobban meghódítja a békés egymás mellett élés gondolata. A nemzetközi erőviszonyok kedveznek a béke ügyének. Saját érdekünk is, hogy — szoros szövetségben a szocialista tábor tagjaival — mindent megtegyünk az általános és teljes leszerelés biztosítása érdekében. A szocialista tábor egysége és ereje egyre nagyobb befolyással van a világ sorsának alakulására. Minden erőnkkel és képességünkkel azon kell lennünk, hogy ez az egység a munkás nemzetköziség alapján a jövőben egyre erősödjék.

A munka ünnepnapján törekvéseinkben és harcainkban egységesek vagyunk a nemzetközi munkáoszállyal, a testvéri kommunista és haladó pártokkal, amelyek elszánt és nehéz harcot folytatnak a demokratikus szabadságjogok védelmében. Szeretettel köszöntjük a gyarmati iga alól felszabadult népeket, amelyek közül sokan most ünneplik először szabadon május elsejét.

Az elmúlt évek eredményei híven bizonyítják és tükrözik, élni tudunk a szabadsággal, amelyet a történelem oly sok szenvedés és megpróbáltatás után nemzetünknek végre megadott.

1963. május elseje, a nemzetközi munkáosztyál nagy ünnepe lelkesítse népünket — köztük a postás dolgozókat is — a további évek újabb és egyre szebb sikereinek és eredményeinek kivívásában.

Üdvözljük

az 1962. évi élüzemek dolgozóit

Az MSZMP VIII. kongresszusának tiszteletére indított szocialista munkaversenyben kiemelkedő eredményei alapján a

Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

üzemeinek és hivatalainak dolgozóit a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága

kongresszusi oklevéllel tüntette ki.

Az 1962. évben a szocialista munkaversenyben részt vevő postaszervek közül a legeredményesebb éves gazdasági tervteljesítés alapján és kiváló munkasikereik elismeréseként

a Minisztertanács és a SZOT Elnöksége vörös vándor-zászlaját

a Soproni Postaigazgatóság és a Budapesti Távbeszélő Igazgatóság

üzemei, hivatalainak dolgozóit nyerték el a vele járó kétszeres élüzem díjjal.

Az 1962. gazdasági évben az élüzem-célkitűzések legeredményesebb teljesítéséért

a közlekedés- és postaügyi miniszter, a Postások Szakszervezete elnökségével egyetértésben az alábbi postaszerveket jutalmazta az élüzem cím kitüntetéssel és a vele járó pénzjutalommal:

Nyíregyháza 1. sz. postahivatal,
Budapest 72. sz. postahivatal,
Budapesti Postaigazgatóság,
Posta Központi Javítóüzem,
Helyközi Távbeszélő Igazgatóság,
Posta Központi Táviróhivatal.

A munkaversenyben elért jó eredményeikért a postavezérigazgató és szakszervezetünk elnöksége dicséretben részesítette

a Budapest 70. sz. postahivatal,
a Budapest 62. sz. postahivatal,
a Budapest 78. sz. postahivatal,
a Salgótarján 1. sz. postahivatal,
a Posta Központi Hírlapiroda,
a Posta Anyaghivatal,
és a Posta Központi Kábelüzem dolgozóit.

Az élüzem-célkitűzések teljesítéséért folyó kollektív munkaversenyben a postás dolgozók 1962. évben is töretlen munkalendületről tettek tanúbizonyságot. Az eredmények igazolják, hogy a dolgozók a kongresszusi munkaversenyben jó együttműködéssel mindent megtettek a célkitűzések teljesítéséért.

Az elért eredményekért köszönetünket és elismerésünket fejezzük ki, s a további munkához sok sikert és jó egészséget kívánunk.

Postahivatalok fejlesztése a Szegedi Postaigazgatóság területén

Az igazgatóság területén a felszabadulás előtt 24 postai tulajdonú épület volt. Ezek száma 1962. év végére 186-ra emelkedett. Ebből 101 épült tanácsi szervekért juttatás folytán, 35 épületvásárlás, ki-sajátítás, 26 épület pedig saját építkezés útján került postai kezelésbe.

Annak ellenére, hogy a felszabadulás után, épületeink számát 186-ra emeltük, még mindig jelentős azoknak a postahivataloknak a száma, amelyeknek elhelyezése nem megfelelő, vagy nem korszerű. Ezideig a postahivatalok elhelyezésének megoldása nem minden tekintetben történt tervszerűen. Mindig a leg-sürgősebb feladatokat igyekeztünk valamilyen módon megoldani. Igazgatósági szinten nem volt hosszú távlatra elkészített fejlesztési tervünk.

1962. évben elkészítettük külön a városi és külön a községi postahivatalok fejlesztési tervét, és kidolgoztuk a postahivatalok 20 éves távlati fejlesztési tervét is. Az igazgatóság területén 25 postahivatal működik. A fiókpostákat a tervben nem vettük figyelembe, mert ezek elhelyezése egészen másirányú megoldást igényel.

A 250 postahivatal körülbelül 10 százalékanak az elhelyezése azonban nem megfelelő. Így tennivaló bőven akad a távlati tervidőszakban. Hivatalaink közül 63 személyi tulajdonú épületben van elhelyezve, melyek egyrésze igen rossz állapotú és korszerűtlen. Ezért elsősorban ezeket kívánjuk postai tulajdonú ingatlanokban elhelyezni.

A felszabadulás óta 101 új hivatal a tanácsok által rendelkezésünkre juttatott épületekben működik. A tanácsi szervek megnyerése a postahivatalok biztosítása érdekében hosszú évek tudatos munkájának gyümölcse.

A járási és megyei tanácsi szerveket sikerült meggyőzni arról, hogy nemcsak a posta, hanem a községek lakosságának elsőrendű érdeke is a korszerű postaház felépítése, mert ott kulturáltabb körülmények között elégíthetik ki a hírközlési igényeket.

Munkánk eredményességét bizonyítja, hogy például Bács-szöllős községben tanácsi erőből és társadalmi munkával új postaházat építettek és ezt a 300 ezer forint értékű, teljesen kész épületet díjmentesen átadták postai kezelésbe.

1962—63. évben a tanácsi szervek a postaházak építésének költségeihez, a díjmentesen biztosított telkeknek felül, lényeges összegű készpénz-hozzájárulást — a köz-szervekkel együtt —, és társadalmi munkát biztosítottak. 1962. évben épített 5 postaháznál a hozzájárulás összege 190 ezer forint volt, ami a beruházási összeg 12 százalékát tette ki. 1963-ra sikerült elérnünk, hogy a tervezett 13 postaház építési költségéhez, tanácsi hozzájárulás címén 1 700 000 forintot, vagyis a beruházási összeg közel 40 százalékát a tanácsok biztosították.

Külön ki kell emelnünk a Bács-Kiskun megyei tanács segítő-készségét, amely az anyagi hozzájáruláson kívül az 1963. évben építendő 9 kis-posta építési kivitelezését is vállalta.

További tervünk, hogy ugyanilyen arányú tanácsi hozzájárulással felszámoljuk az elkövetkező 4—5 év alatt a magánberleteket, amelyhez körülbelül 8 millió forint tanácsi hozzájárulást kívánunk biztosítani.

Dr. Vojnár László
Szeged, Postaigazgatóság

Debreceni fiatalok a Szakma ifjú mestere címért

A Debrecen 2. sz. postahivatal fiatal dolgozó örömmel vették tudomásul, hogy hivatalunkban a Postaigazgatóság által javasolt „Szakma ifjú mestere” mozgalom 1963. évben megkezdődött.

Hivatalunk szakszervezete és KISZ-alapszervezete közösen beszélte meg a mozgalom jelentőségét, céljait. A fiatalok, látván a hivatal vezetőinek kezdeményező felhívását, 17-en jelentkeztek — köztük KISZ-en kívül álló fiatalok is —, akiknek szakmai továbbfejlesztésükhöz ez a mozgalom is nagy segítséget nyújthat.

A mozgalom érdekében a hivatal szakmai vezetése és a KISZ támogatása lehetővé teszi, hogy minél több fiatal érjen el kiváló eredményeket.

Boros Béla
levelező
Debrecen, 2. postahivatal

Az összefogás, az egy cél érdekében való együttműködés meghozta a várt eredményt

Számvetés az MT-SZOT közös vándorzáslójával kitüntetett Soproni Postaigazgatóság munkájáról

A hosszú évek óta folyamatosan fejlődő és egyre javuló munkaverseny már 1961-ben is a dolgozók nagy tömegét állította a minőségileg és mennyiségileg jobb eredményt elérni szándékozók táborába. Ez

a törekvés még tovább szélesedett azáltal, hogy az 1922-es rendelet alapján az igazgatóságok területileg versenyezhetnek az élűzem címért. Amikor 1961-ben a rendelet megjelent,

a dolgozókkal való közös megbeszélések és a kölcsönös véleménycsere alapján született meg az elhatározás,

hogy mi is csatlakozunk az élűzem versenyhez.

A megfontolt elhatározást tetek követték. 1962 januárjában a három megyei bizottság és az igazgatóság közös megbeszélésén egyetértésben meghatároztuk teendőinket. Ezek között szerepelt a terület adottságainak megfelelő feladatok kidolgozása, végrehajtó szerveink versenymozgalmának egybehangolása, a versenyszervező munka, a versenynyilvánosság biztosítását segítő feladatok meghatározása.

Az aktív után — ahol az 1962. évi tervet tárgyaltuk meg — mind szakmai mind szakszervezeti vonatkozásban a további tennivalóinkat a végrehajtó szervek és a szakszervezeti alapszervek nagyobb mértékű segítségében jelöltük meg. Itt elsősorban a tervek felbonthatása és a dolgozókkal való ismertetése, megtárgyalása, majd ezt követően a vállalások összesítése jelentette a fő

feladatot. A tervismertető termelési tanácskozásokat nagy aktivitás jellemezte. A tanácskozások tapasztalatainak összesítése után területünk dolgozói elfogadták és magukévá tették a lebontott terveket, és vállalásaikkal újabb lendületet kapott a szocialista brigádmozgalmak, a verseny emberformáló szerepe. Mindez azt bizonyította, hogy minél több dolgozóval beszéljük meg a feladatokat, annál biztosabb ezek elvégzése, még olyan esetben is, ha előre nem látható akadályok merülnek fel.

A megfelelő előkészítést és megbeszélést követően a továbbiakban nagy gondot fordítottunk a menetközbeni értékelésre, a felmerült problémák megoldására, és nem utolsósorban a tervteljesítéshez szükséges előfeltételek biztosítására. Mind a szakmai, mind a szakszervezeti munka folyamán

ment az évek folyamán tapasztalt vonalmelegítődéseket. Ezek helyreállítása, illetve megszüntetése rendkívül erőfeszítést és helytállást követelt a műszaki területen dolgozó szaktársainktól. Hasonló volt a helyzet a forgalom területén is. A közlekedés megbénulása, a városokban és falvakban belül a járhatatlan utak mind-mind akadályozták a munkát.

Ezek ellenére a közös összefogás, az egy cél érdekében való együttműködés meghozta a várt eredményt.

Benkő Tibor
MB-titkár

Túlteljesítette éves tervét a Budapesti Postaigazgatóság

Dejcző Gábor, az igazgatóság vezetőjének nyilatkozata

Az igazgatóságok elmúlt évi munkájának és eredményeinek számbavétele befejeződött. Ez alkalomból felkerestük a Budapesti Postaigazgatóság vezetőjét, Dejcző Gábor elvtársat és megkértük, hogy tájékoztassa lapunk olvasóit az elmúlt év gazdasági eredményeiről, valamint azokról a tényezőkről, melyek az igazgatóság éves tervének túlteljesítését elősegítették, biztosították.

A Postás Dolgozóban megjelent színvonalas, tanulmányos írásokat a nyilvánosság elé vitt tanácslatok és cikkek is tekintjük. Ilyen céllal szeretném én is megvilágítani az igazgatóság és hivatalai múlt évben elért eredményeit.

Fővárosunk postaforgalmi szerveivel szemben támasztott igények az elmúlt évben is — a népgazdaságunk ál-

talános fejlődésének és az élűzet színvonalának, valamint az igények emelkedésének megfelelően — tovább növekedtek. Az igazgatósághoz tartozó dolgozók lelkes és megfeszített munkájának eredményeként teljesítési tervünket 100,4 százalékra (1 200 000 forint többletteljesítéssel) — önköltségi tervünket pedig 99,6 százalékra teljesítettük.

— Miben látja Dejcző elvtárs a jó eredmények elősegítő tényezőit?

— Az elért eredményekben tükröződik a dolgozók növekvő öntudata és céltudatosabb munkája, erőfeszítése. De jelentősnek tartom a vezetés színvonalának emelkedését is, melynek továbbfejlesztését munkánk egyik fő irányvonalának tekintjük. A vezetés színvonalának emelkedése párosult a vezetés demokratizmusának kiszélesítésével is, melynek alapján a szakmai munkánk legfontosabb kérdéseit az érdekelt dolgozók széleskörű bevonásával, szakszervezetünk budapesti bizottságának hatékony támogatásával vitattuk meg.

Nem volt könnyű dolgunk, mert — bár a teljesítmények illetően az utóbbi években számottevő fejlődés volt — a fejlődési ütem a Budapesti Postaigazgatóság fő profiljában, a postaforgalom vonalán az utolsó két évben lassúbbodott.

Mindezek ellenére gazdaságunk eredményességének növelését elsőrendű feladatnak tekintettük. Az elmúlt év elején szakszervezetünk budapesti bizottságával együtt felmértük az 1922/1961. M. T. — SZOT határozat és irányelvek alapján teendő intézkedéseket, szakmai és mozgalmi vonalon meghatároztuk a munkaversenyek irányát, területeit, valamint a kiváló hivatal cím elérésének feltételeit. Ugyanakkor kértük a mozgalmi szervek segítségét és támogatását a munkaversenyek szervezésére.

A rendelkezésre álló eszköztöket — és elsősorban is az igazgatói alapjuttalmazási keretet — igyekeztünk a tervteljesítés, valamint a minőségi mutatók emelése irányában — különböző célfeladatok, céljuttalmazások kitűzésével eredményesen felhasználni. Ezek nem kis szerepet játszottak az eredmények elérésében.

A legjelentősebb segítő tényezőnek a munkaversenyek eredményes lebonyolítását és ezen keresztül a dolgozók segítőkészségét tartom.

Jól bevált módszernek és hathatós segítőeszköznek bizonyult a tervek teljesítésében a konkrét és hivatalokra lebontott, végrehajtásában pedig számonkért, széles területtel felölözött intézkedési tervek kidolgozása. A helyesen felépített és hivatalokra lebontott intézkedési tervek, valamint több sikeres munkaszervezési intézkedés dolgozóink iránt az igények, a feladatok konkrét megfogalmazását is jelentették és ezen keresztül az elvégzendő feladatok átfogó tervszerűségét is biztosították.

Meg kell említenem a Szakma ifjú mestere mozgalom öröndetes fejlődését is, mint hathatós és az eredményekben jelentős szerepet játszó tényezőt. E mozgalomban fiataljaink mind nagyobb számban vesznek részt — az igazgatóság területén már idáig több, mint 100 jelnyes ifjú mester van — és meggyőződésem, hogy e szépszámu arany-, ezüst- és bronzérmes fiatal dolgozó megbízható ígérete, záloga a posta szakemberutánpótlásának és a gazdasági eredményeink további emelkedésének.

A folyó évben a költségalkulás kedvező irányát azaz is biztosítani kívánjuk, hogy az intézkedési tervekben ennek nagyobb súlyt adjunk.

Az önköltség alakulásánál — itt különösen a szakellátásra gondolok, melyet az igazgatóság országosan végig — még van tennivaló, és ebben az ország valamennyi hivatalának segítségét igényeljük. A posta költségeit jelentősen csökkenthetnénk a szakmai kíméletes kezelésével és a forgalomnak való gyors visszatérásával — fejezte be tájékoztatóját Dejcző elvtárs.

Dr. Zs. E.

Hogyan pótolhatjuk az I. negyedévi teljesítmény elmaradását?

„Az időjárás sok területen a feladatok módosítására kényszeríti a gazdasági vezetést, mégis az elmúlt hónapok megváltozott körülményei miatt tervünket nem módosítjuk, — mondotta dr. Timár Mátyás pénzügyminiszter az országgyűlés költségvetési beszédében.

E megállapítás a postára is teljes mértékben vonatkozik.

Mivel a tervleamaradás első-

sorban a műszaki szerveknél történt — ez a területi adottságokból szükségszerűen adódik — e cikk keretében nem kívánok foglalkozni a forgalom feladataival, mivel ott a teljesítés 100 százalék körül mozog.

Az I. negyedév könyvelési adatainak előzetes jelentései szerint a posta az I. negyedévi teljesítmény tervét körülbelül 94—95 százalékra teljesíti, ami azt jelenti, hogy

a lemaradás 29 millió forint értékű.

Ez azt jelenti, hogy a műszaki tervek körülbelül 28—29 százalékkal maradnak el a teljesítményi tervek teljesítésénél.

A lemaradás indoklásával, az objektív okok felsorakoztatásával nem értünk sokat. Nem az a feladatunk, hogy megindokoljuk a lemaradást, hanem az, hogy megnezzük: melyek azok a feladatok, melyeket el kell végeznünk ahhoz, hogy a lemaradást minél előbb behozzuk.

Melyek most a legsürgősebb feladatok?

A szakszervezetnek (Vezérigazgatóság és igazgatóságok) biztosítani kell az előfeltételeket a folyamatos munkához.

1. biztosítani kell a folyamatos anyagellátást;

2. a munkák kezdési és befejezési idejét úgy kell megszervezni, hogy az üres idők a minimumra csökkenjenek;

3. el kell érni, hogy a felvonulási idő és az utazási idő ne essen munkaidő-

be. A napi 8 óra produktív munkával legyen kitöltve;

4. a fenntartási üzemeknél és a hálózatépítő üzemeknél is el kell érni, hogy a munkakezdés a munka színvonalán történjen. Az anyag- és szerszámmellátást úgy kell megszervezni, hogy a munkába való oda- és visszazállításnál ne vegyék igénybe az egész brigádot.

Ezen túlmenően még igen nagy feladat hárul a Kábelüzem vezetőire. Biztosítaniok

kell a munkáslétszámot, s ennek egy igen fontos előfeltétele, a munkásszállást. Jelenleg a Kábelüzem ezt a saját erejéből nem képes megoldani. A Kábelüzem vezetői a munkásszállások ügyében kapott bírálatok és jótanácsok helyett most már gyakorlati segítséget várnak mind a Vezérigazgatóságtól, mind a szakszervezet budapesti bizottságától.

A fenti feladatok megoldása csak előfeltételei a tervek teljesítésének. Csak abban az esetben lehet a lemaradást behozni, ha a lemaradás területén a dolgozók a legnagyobb aktivitással látják el feladataikat. Eppen ezért a budapesti bizottság, a megyei bizottságok és minden egyes szakszervezeti bizottság az előkövetkező időszakban irányítsa úgy a munkaversenymozgalmat, hogy annak eredményeként a lehető legkorábbi időn belül behozható legyen az I. negyedévi lemaradás, méghozzá úgy, hogy az adott időszak terveit is teljesítsék.

A teljesítményi tervek teljesítése úgy történjen, hogy egy pillanatra se tévesszük szem elől a leg gazdaságosabb módszerek alkalmazásait. A tervleamaradást nem minden áron és minden eszközzel kell végrehajtani.

Abban az esetben, ha a szakszervezet megfelelő intézkedései a szakszervezeti tervek helyes munkaversenyt szervező ténykedésével találkoznak, akkor a dolgozók aktivitása sem marad el. A teljesítményi tervek teljesítésének pedig ez a legfőbb biztosítéka.

Sütő István

Nyugdíjba menőket búcsúztattak a Budapest 62. sz. postahivatalban

Március 30-án reggel röpgyűlést tartottak a Budapest 62. sz. postahivatal kézbesítő osztályán, ahol a 16 munkabrigádból 12 ünnepélyesen aláírta a szocialista cím elnyeréséért folyó versenylvallásról szóló szerződést.

Az osztály dolgozói a röpgyűlést követően elbúcsúztak két nyugdíjba vonuló szaktársuktól. Képünkön: Tihanyi István és Lengyel István nyugdíjasokat Ligeti Miklós szakszervezeti bizalmi búcsúztatta.

sokat javult az együttműködés.

A szakmai vezetés is többet és behatósabban foglalkozott a munkaversennyel, mint a tervteljesítő munka egyik fontos segítőjével. A szakmai

Problémát okozott a rendkívüli időjárás.

A november 22-én jelentkezett tömegzavar olyan méreteket öltött, ami messze túl-

hivatal nődolgozó. A szaktársak részére rövid műsort, köszöntőt mondtak, majd saját maguk főzte halászlével vendégelték meg őket. A vidám hangulatú összejövetelt tánczenével fejezték be.

A Hatvan 1. sz. postahivatal dolgozóit Bugyi K. Béla árvizkárosult szaktársuk részére 1135 forintot gyűjtötték. A hivatal szocialista brigádjának tagjai pedig legutóbbi brigádösszejövetelükön elhatározták: munkával is segítenek a megromlott ház felépítésénél.

Nagy sikerrel mutatták be Debrecenben és Nyíregyházán a finn posta életéről készült filmet. Több mint 350 postás dolgozó nézte meg az előadást. Sokak részéről elhangzott: vajon nekünk nincs hasonló filmre való témánk, azt is szívesen megnéznénk!

A postások életéből

A Debreceni Postaigazgatóság műszaki dolgozói és a Tiszántúli Áramszolgáltató Vállalat szakemberei közös ankétot vitattak meg az erős- és gyengeáramú szabálytalan megszüntetését. Kerekes Sándor, a távközlési osztály előadója vitaindító előadása után igen sokan hangsúlyozták a további jó együttműködés fontosságát.

Tevékenyen dolgozik a Nagykanizsa 1. sz. postahivatal KISZ-szervezete és az szb kulturális bizottsága. Márciusban bensőséges nőnap megemlékezést és Ki mit tud vetélkedőt rendeztek. Mindkettő rendezvényen nagy sikert aratott a műsor és a dolgozókból alakult tánczenekar.

Március 23-án „férfinapot” rendeztek a nyíregyházi posta-

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

KULTURÁLIS HÍREK

Központi művelődési házunk ez évben április 29-től május 7-ig zárva lesz. Ezért a szokásos május 1-i felvonulás után kerti szórakozás, valamint a művelődési házban rendezett szokásos étkeztetés elmarad.

A központi énekkar, amely a Benczúr utcai művelődési házban működik, felvételt hirdet. Tehát felkérjük mindazokat a szaktársakat, akik korábban már részt vettek a kórusmozgalomban, jelentkezzenek a művelődési ház irodájában (Budapest, VI. ker., Benczúr u. 27. Távb.: 429-185.).

Egy baleseti jegyzőkönyv margójára

A múlt év novemberének viharos időjárása jelentős károkat okozott a Nagykanizsai Fenntartási Üzem területén is. Ifj. Schmidt Lajos hálózatszerelő bizonyára nem szívesen gondol vissza az eseményekre. A történetet a baleseti jegyzőkönyv így örökítette meg:

„1962. november 23-án 15 órakor, a munkaidő 7. órájában a Sormás-Eszteregnye között lévő vonal 52. számú oszlopán dolgozott. Az oszlop a laza, esőtől erősen felázott talajból — amire a dolgozó harmadszor ment fel — kidőlt és ifj. Schmidt Lajos bal alsó karja eltört. A baleset megtörténtéért senki sem felelős,

az a rendkívüli időjárás következménye.” Ennyi az írás.

Mi az igazság?

Ifj. Schmidt Lajos hálózatszerelő 1955. augusztus 12-én részesült balesetelhárítási oktatásban. A munkavezető Pfeifer András nem ellenőrizte, hogy a kilazult oszlopon már két esetben dolgoztak és kockázatos lehet rajta a további munka. Kétszer dolgoztattak — a kidőléssel fenyegető oszlopon és harmadszor is akartak! Pedig nem kell „szakértőnek” lenni ahhoz, hogy egy laza, esőtől felázott talajban az oszlopot biztosítani kell.

Valószínű, így gondolkodtak a munka sűrűsége, kétszer sikerült, hát harmadszor sem lesz baj!

Nem így történt. Mások is tanulhatnak belőle. Néhányszor talán lehet szabálytalannul dolgozni, de nem büntetlenül.

A legnagyobb nehézségek között sem szabad a dolgozókrol megelégedezni, és mellesz a testi épséget óvó rendszabályokat! Különösen vonatkozik ez a veszélyes munkákra — márpedig ez a munka még jó időben is veszélyes.

„A baleset megtörténtéért

senkit sem terhel felelősség,

az a rendkívüli időjárás következménye volt” olvastuk a jegyzőkönyvben. Nyilván ilyen „ok” miatt készült — az szb véleménye szerint — két jegyzőkönyv a balesetről. Az első jegyzőkönyv nincs meg. A másodikban azt olvastuk: Pál József, a pécsi igazgatóság helyettes vezetője „pótvizsgálatot rendelt el”.

A jegyzőkönyvben szerepel a sérült és az szb aláírása is. Ok egyetértének a jegyzőkönyv „baleset oka” rovatával. Nyilván tudják miért. Ugyanis ebben a rovatban semmiféle bejegyzés nincs! Az is furcsa, hogy a Zala megyében történt balesetről — melynek kivizsgálásáról a 19/1962. sz. Po. E. 5. §. 3. pontja egyértelműen intézkedik — miért szerepel a Pécsi Posta-igazgatóság szb belyegzője és Losonczy László aláírása, amikor erre a feleltre ő — a vonatkozó rendelet értelmében — nem jogosult. Igaz, nem is felelt, csak aláírta és lebélyegezte a jegyzőkönyvet.

A jegyzőkönyv 10-es rovatában az igazgatóság részére a helyi vezetők olyan intézkedést javasolnak, amely helyes, de jelenleg még megvalósíthatatlan: „darusokcsit kell rendszeresíteni, amellyel a felázott talajon bizonytalanul álló oszlopot a munka idejére rögzíteni lehet”. A darusokcsi hasznos lenne, de a beszerzése jelenleg megoldhatatlan.

A munkavezetőnek kötelessége a munka megkezdése előtt felhívni a munkások figyelmét az adott veszélyekre, és a védekezés módjaira. Ez valószínű, nem történt meg. Ha meg is történt, akkor is túrhetetlen, hogy a felügyelő munkavezető eltűrte, az üzem pedig a jegyzőkönyvben elismeri, hogy közel

8 év óta nem részesült a sérült baleseti oktatásban!

A jegyzőkönyv 14. pontja így szól: „Egyetért-e kivizsgálás eredményével? Ha nem, miért?”

Ez a kivizsgálási eljárás nem felel meg a vonatkozó rendelet szellemének.

A mi óvórendszabályaink a dolgozó ember védelmében születtek. Ezt a megelőző gondoskodást tükrözi a fent említett rendelet is. Az igazság kiderítése érdekében azzal a kéréssel fordulunk az illetékesekhez, hogy a rendelet szellemében történő pótvizsgálatról — mely után reméljük, hogy ifj. Schmidt Lajos nem szenved újabb „balesetet” — minket is tájékoztassanak.

Török Mihály

EMBERSÉGBŐL VIZSGÁZTAK

A kiskunhalasi postahivatalban a közelmúltban meghalt egy takarító szaktársnő. Gyermekének, édesanyja elhunyt után senkije sem maradt, s igen nehéz anyagi helyzetbe került. Nem sok kilátása volt arra sem, hogy iskoláját be tudja fejezni.

Abban az időben a hivatal dolgozói éppen televízióra gyűjtöttek, hogy ezzel is biztosítsák a közös szórakozás lehetőségét. Munkatársuk elhunytja azonban elhatározást vált megváltoztatott: egyöntetűen úgy döntöttek, hogy a

Nyílt levél a szakszervezet 1963. évi költségvetéséhez fűzött megjegyzésekre

Kedves Kovács szaktárs!

Kovács Imre aláírással levelet kaptam, amelyben elmondja, hogy olvasta a Postás Dolgozó márciusi számában a szakszervezet 1963. évi költségvetését ismertető cikket: „Azt gondolom, jobb lenne, ha nem értesülnénk mi, a nagy többség arról, hogy mire is fordítja az általuk befizetett tagsági díjak hovatartását, vagy nem, ez nem elhatározás kérdése. A magyar szakszervezetek alapszabálya arra kötelez minden választott szövet, hogy meghatározott időközönként a pénzgazdálkodásról számot adjon. Ez így van az ön alapszervénél is, nemde?”

Kifogásolja, hogy az alapszervek a tagdíjrészesedésük 29,2 százalékát szervezési, ügyviteli kiadásokra fordítják. Ön szerint „adminisztrációs” kiadásokról van szó, s „jobb lenne erről nem értesülnünk”.

Egyetértünk önnel. Valóban jobb lenne, ha alapszerveink egyre kisebb összegeket fordítanának adminisztrációra, és egyre többet szociális, kulturális, tehát a tagságot közvetlenül érintő kiadásokra. Hogy ez valóra válik, önkönnök kell segíteniük ott, az alapszerveknél, kedves szaktárs. Az alapszervi költségvetéseket önk, az alapszerv tagsága fogadja el. Ebbe a felsőbb szerveknek beleszólása nincsen.

Kifogásolja a sportra fordított 700 ezer forintot. Igaz, ez szép summa. Ha azt tekintjük, hogy ezt az összeget kizárólag a tömegsportra fordítjuk, talán még kevés is. Ebből több mint 400 ezer forintot adunk a sportszportok és kishivatalok támogatására, természetjáró kirándulások költségterítésére. Ezt az összeget a postások ezrei használják fel a labdarúgók, mint azt ön gondolja. A labdarúgó szakosztályok a sportkörökön belül gazdálkodnak, s ez nem a tagdíjakból történik, hanem az állam adja a támogatást.

Igaz, több hozzájárulást lehetne adni a postás nyugdíjasok étkeztetéséhez. Ezt azonban nem a pénz határozza meg, hanem azoknak a nyugdíjasoknak a száma, akiknek kérelme szociális szempontból indokolt s üzemi étkeztetésükre lehetőség van. Tudomásom szerint eddig minden jogos igényt kiértékeltek.

Az is igaz, hogy többet lehetne fordítani a jó hallású postás gyermekek zenei oktatására. A postás gyermekek amellett, hogy kedvezményes tandíjat fizetnek, előmenetelük szerint további 30–50 százalékos tandíjmérséklésben részesülnek.

Mi a baj mégis? Az, hogy sajnos kevés a jelentkező postás gyermek a zeneiskolába, pedig jóval többet is tudnának oktatni. Ebben ön is tud segíteni kedves Kovács szaktárs!

Igaz, többet adhatnánk a fiataloknak is. Az említett 30 ezer forint csupán a vidéki fiatalok budapesti látogatásaihoz és a budapesti bizottság ifjúsági tanácsának rendezvényeihez való hozzájárulás. Ha a felhasznált összegeket kettéválasztanánk, hogy ezt az öregekre, amatt a fiatalokra fordítjuk, azt hiszem, egy területen sem lenne, ahol a fiatalok kevesebbet kapnak. Talán nem is mindig a munkában elfáradtak jutnak hozzá a különböző juttatásokhoz.

Valóban sajnálatos dolog, ha az ön alapszervénél sok ezer forintnyi sportfelszerelés hever felhasználatlanul. Ezzel igazán nem lehet egyetérteni. Ne haragudjon, ha megkérdem, mit tett ön annak érdekében az alapszervnél, hogy a dolgokon változtassanak? Felvetette-e az alapszerv taggyűlésén ezt? Ettől függetlenül úgy gondolom, gyorsan segíthetünk is a bajon. Sürgősen adják át a PSE sporttelepén levő raktárnak, ahol felújítják, s a budapesti sportszerető szaktársak majd használt veszik.

Elnézését kérem Kovács szaktárs a nyílt levelemért, de címet (alapszervét) nem írta meg. Mi a dolgozók észrevételeire kötelezőnek tartjuk a válaszadást. Hígye el, nincsenek nálunk „kényes kérdések”, s nincs szükségünk arra, hogy bármit is elhallgassunk.

További levélét vagy személyes látogatását örömmel fogadjuk.

Üdvözléssel:
Arany Lajos
főkönyvelő

Jól bevált munkaszervezés nagyforgalmú időben

Szombathely 1. sz. megyei postahivatalnál az utóbbi években a disztávíratok száma nagymértékben emelkedett. Névnepok, esküvők, ballagások alkalmával a disztávíratok száza érkezik a táviradára, s emiatt a forgalom viszonylag rövid időre torlódik. Ez a körülmény megnehezítette, sőt nem egy esetben lehetetlenné tette a táviratok gyors másolását és kézbesítését.

A távirad dolgozói szeretnék volna teljesíteni, hogy a felek gép- vagy kézírással kiállított disztávíratlapokat kapjanak. Azonban számolni kellett azzal, hogy e módszerrel nemcsak a távirat gyors kézbesítése forog veszélyben, hanem nagy mennyiségű túlórára is szükség van.

1957–1959-ig a jelenleginél kisebb forgalmú névnepok alkalmával 60–70 túlórára kellett kifizetni a csúsztatás mel-

lett. 1960-ban már 130-at is elérte a túlórák száma forgalmas hónapokban.

Mind a szakmai vezetés, mind a távirad dolgozói érezték, hogy ez így nem mehet tovább. A postás dolgozók eredményes agitációja nyomán a felek megszerették az ízléses disztávíratlapokat és mind nagyobb mértékben vették igénybe. A késedelmes kézbesítés azonban veszélyeztetette a bevétel ilyen irányú növekedését, a túlórák emelkedése pedig növelte az önköltséget.

E problémák leküzdése új megoldást követelt, amit helyes munkaszervezéssel sikerült megoldani.

A főnöki iroda dolgozói napi munkájuk mellett vállalták, hogy a táviratok másolásával segítik a táviradát a nagy forgalmú időben. Nem egy esetben előfordult, hogy 4–5 írógépen is folyt a táviratok másolása. A DT-távíratok megjelenésével a másolás munkája még igényesebbé vált és szükségessé lett a másolók számának növelése.

A távbeszélőközpont és a megyei hírlaposztály gépeli tudó dolgozó is segítségére siettek a hivatalnak.

Mindezek eredménye lett: a disztávírat-forgalom a korábbi évek kétszeresére emelkedett, ennek ellenére a táviratok másolása minden igényt kielégít és sikerült biztosítani a gyors kézbesítést is. Ugyanekkor a kifizetett túlórák száma és a csúsztatás ideje több mint a felére csökkent.

Mihályi Józsefné
Szombathely

Baráti találkozon a Nemzeti Színház művészeivel

Március 28-án a Budapesti Postaigazgatóság kultúrtermében mintegy 80 dolgozó izgalommal várta a Nemzeti Színház Dobozi Imre: Holnap folytatjuk című drámájának szereplőit, rendezőjét, A baráti találkozára Marton Endre Kossuth-díjas főrendező, Básti Lajos kétszeres Kossuth-díjas és Till Attila színész, Osváth Béla, a Nemzeti Színház dramaturgiai vezetője és Lénárt István, a színház titkára jöttek el.

Dobozi Imre színművét telt ház akció keretében csaknem 800 postás tekintette meg. A dráma egyik legizgalmasabb

kérdésnek, a vezetők és besorozottak, pontosabban a régi értelmiségiekhez való viszony őszinte és bátor felvetésével rendkívüli érdeklődést váltott ki. Számos helyen az országban a színmű igazságszolgáltatása adta bátorsággal emeltek szót a vaskalapos vezetői módszerek ellen, a rendszerhez hű, tudásuk legjavát nyújtó értelmiségiek védelmében.

A dráma művészi tolmácsolói, a rendezők és a közönség között a rövid bevezető után érdekes baráti eszmecsere alakult ki. Hogyan született a darab? Milyen gondjaik voltak a színrevitelben?

Milyen érzés negatív szerepet alakítani? — záporoztak a kérdések.

— Új magyar dráma nélkül nem létezhet a Nemzeti Színház — jegyezte meg a beszélgetés során Marton Endre főrendező. S az új magyar drámának olyannak kell lennie, amelyetől társadalmunk igazabb, még tökéletesebb lesz. Amikor a Holnap folytatjuk kézirata hozzánk került, úgy éreztük, ez a darab elősegíti egy nagyon fontos probléma megoldását.

— Izgalmas, gyötörő volt, amíg csináltuk. Hiszen az előkészületek az MSZMP kongresszusát megelőző időkre estek, amikor a régi értelmiségiekhez való viszony teljes tisztázása társadalmunknak még rendezésre váró problémája volt. Ennek megoldása érdekében meg kellett szólni — ez becsület kérdése volt.

Dobozi drámája nemcsak felveti a kérdést, hanem válaszol is: a szocializmust csak a széleskörű bizalommal lehet felépíteni.

Básti Lajos arról beszélt; milyen szeretettel és lelkiismeretesen készülték a darab előadására.

Nagyon jó és hasznos ez az ankét a számunkra — veszi át a szót Till Attila. E problémák, melyeket Dobozi Imre felvet, bennünk is forronganak. Ezért is szeretjük ezt a darabot játszani, mert érezzük: mennyire a ma emberéhez szól, s mennyi segítséget ad gondjaink megoldásához.

Az eszmecsere a késő esti órákig tartott. A baráti találkozó résztvevői nagyon gazdag élménnyel távoztak. S a színészek, a rendezők? Hadd idézzük Marton Endre szavait:

— Öröm olyan színházban dolgozni, ahol a nézőtérben olyan emberek foglalnak helyet, mint önk is, akik ennnyire értik, és szeretik a művészetet.

— d —

Básti Lajos válaszol a hozzá intézett kérdésekre.

A baráti találkozó résztvevői

Munkásvédelem a Budapest-vidéki Postaigazgatóság területén

Milyen intézkedésekkel, módszerekkel törekedtek 1962-ben a munkakörülmények javítására, a balesetek megelőzésére? — érdeklődtünk az igazgatóság biztonsági megbízottjától.

A munkabiztonság, a nehéz fizikai munka megkönnyítése érdekében a következő intézkedéseket tettük:

Balassagyarmat és Vác műszaki fenntartási üzemek részére a benzin biztonságos kezeléséhez kéziszivattyút biztosítottak. Vác 1. postahivatalnál a kazánfűtő munkája megerősített és balesetveszélyes volt. Munkája megkönnyítése érdekében a biztonság érdekében tüzelőszállító-kocsit rendszeresítették számára.

A műszaki üzemeknél „Unimog” és „Vakondeke” használatával a kemény, fagyos talaj feltörését, az út átfúrását, a munkások könnyen és balesetveszély nélkül végezték.

A súlyos és terjedelmes hírlapcsalók szállítására **Albert-írás** és **Pilis** postahivataloknál kézikocsit rendszeresítették.

Az igazgatóság területén a balesetelhárítási oktatások rendszeres és változatosak. Az oktatásokat megfelelő képzéssel rendelkező oktatók tartják. Az igazgatóság a múlt év novemberében a postászervek 38 biztonsági megbízottja részére továbbképzést tartott, melyen az érdekeltek gyakorlati feladatokat is kaptak. **Mór, Orosháza, Szentendre és Székesfehérvár** 1. sz. postahivataloknál ismétlődő oktatások keretében nemcsak a területükön, hanem a postán kívüli dolgozókat ért közlekedési baleseteket is ismertetik. **Székesfehérvár** 2. és **Balassagyarmat** postahivatalnál egy alkalommal a MÁV dolgozója ismertetette a pályaudvar területén történt baleseteket és betartandó rendelkezéseket.

Komárom 1., Dunaujváros és

Székesfehérvár 2. postahivataloknál a KRESZ fontosabb előírásait a rendőrség ismerette. **Tatabánya** 1. postahivatalnál a kézbesítők részére a BM Városi Kapitánysága Közlekedésrendészeti osztálya filmbemutatót tartott. **Dunaujváros** 1. postahivatal biztonsági megbízottja két alkalommal a televízióban közvetített balesetelhárítási film megtekintésére szervezte a dolgozókat, amely nagy érdeklődést váltott ki.

A balesetek száma mégis növekedett

A statisztika szerint az igazgatóság területén — az említett ellenére — a múlt évben az 1000 főre eső üzemi balesetek száma 11,7-ről 17,2-re, az ebből eredő kiesett munkanapok száma pedig 19,4 százalékkal emelkedett.

Ahhoz, hogy az igazgatóság területén valóban csökkenjen az üzemi balesetek száma, az is szükséges, hogy a statisztika intő jelzéseit — például, hogy a közlekedési balesetek az összes baleseteknek 54 százalékát teszik ki — jobban vegyék figyelembe.

Bebizonyosodott, hogy a balesetek többsége nem műszaki hiányosság, hanem személyi tényező (magatartás, vigyázatlanság, figyelmetlenség, könnyelműség stb.) következménye. Ennek megszüntetése érdekében nagyobb gondot kell fordítani a munkafegyelem megszilárdítására, a rendszeresebb ellenőrzésre, a mulasztásban érdekelt vezetőket felelősségre vonására. Tamaszkodjanak jobban a munkavédelmi órszék tevékenységére, mert munkatársaik figyelemztetésével nagyban hozzájárulhatnak a balesetek megelőzéséhez. Munkájuk ezért sokkal több figyelmet érdemel.

Nem kellő eréllyel vonják felelősségre a mulasztásban érdekelteket!

A 81 üzemi balesetből 33 esetben történt felelősségrevonás, melyből 27 csupán írásbeli figyelmeztetés volt. Csak három esetben vonták felelősségre a közvetlen vezetőket. A rendszeres ellenőrzések és a balesetvizsgálatok során meg kell követelni, hogy a bizton-

sági előírások megszegőit vonják felelősségre akkor is, amikor a baleset még nem következett be. Ugy véljük, ezáltal jobb szolgálatot tesznek: ezzel sok dolgozót menthünk meg a sérülésektől, a hosszan tartó rokkantságtól, esetleg a haláltól.

Miért késik a jogos felelősségrevonás?

A Postavezérigazgatóság 1963. január 29-én helybenhagyta az igazgatóságnak azt a fegyelmi határozatát, amelyben T. I. t. alacsonyabb illetményen járó munkakörbe való áthelyezéssel büntetik. Két hónap telt el azóta, hogy a fegyelmi határozat jogerőre emelkedett, de még a fegyelmi határozatot április elején sem hajtották végre.

Nézünk meg sorjában, hogy milyen magatartás miatt kellett T. I. ellen fegyelmi úton eljárni? A II. fokú fegyelmi határozatból csak vázlatosan a következőket ragadjuk ki:

A hivatalvezetőhelyettes lakására készítőnél kálvária-hozzájárulást követelt meg. A társadalmi tulajdönt 645 Ft-tal károsította meg. A főpénztárból és a kézipénztárakból időnként kölcsönöket vett fel.

Nagyobb OTP-jutalékot tartott meg magának, mint amennyi megillette volna. Megkárosította ezzel a besorozott dolgozókat. Viszont jószívú volt egyesekkel, mert ezeknek — nem jogosan — szabad időket engedélyezett. Igaz, hogy a szolgálati iratokban ezt nem tüntette fel.

Ez a kis csokor visszaélése elegendő lett volna szigorúbb büntetés kiszabására. Olyan szabálytalanságokat követett el sorozatosan, amelyek esetleges elkövetésének megakadályozása éppen az ő feladata lett volna. Ezt a II. fokú fegyelmi határozat súlyosbíto körülményként értékeli.

Az egyeztető bizottságok gyakorlatából

Az enyhe büntetést érthetetlenül nem hajtották végre. T. I. vérszemét kapott ettől, és erre hivatkozva, a jogerős büntetés egy évi próbaidőre való felfüggesztését kéri. Nem áttal hivatkozni a jól végzett társadalmi munkájára és még az amnesztia-rendeletet is felemlíti. Hibáját — írja — eredeti munkahelyén kívánja jóvátenni.

Bármiféle engedmény a dolgozó igazságérzetét sértené. Érdemes volna annak is utánanézni, hogy milyen erők akadályozták meg eddig a Postavezérigazgatóság jogerős határozatának végrehajtását?

L. B.

Halottaink

Bányai Júlianna s. tisz. (Nógrádmárcfal), **Bényei Regzső** m. főfel. (Miskolc Ig.), **Dömötör Lajos** m. sell. (Kaposvár), **Fürész Emma** 4. ö. kez. gyak. (Boly), **Horváth Ferenc** m. fel. (Távb. Ig.), **Horváth Károly** vez. főfel. (Esztergom), **Kleimann Sándor** s. ell. (Pápa, 1.), **Kozma Irén** 4. órá. (Okány), **Özv. Laj József** hírlapkezd. (Bp. 62.), **László Antal** kezelő (Nyírbőlány 2.), **Ligeti Béláné** hírlapkezd. (Csepel 1.), **Mezőfi István** vez. kez. (Pápa 2.), **Nagy Veronika** s. tisz. (Múserüzem), **Schmidt István** m. főfel. (Távb. Ig.), **Virág András** p. alk. (Távb. Ig.), **Emléküket megőrizzük!**

Kétéves a Kilián testnevelési mozgalom

Az idén május 1-én két éves jubileumához érkezik a tömegsport kiszélesítésének egyik jelentős eszköze, a Kilián testnevelési mozgalom. A még mindig újnak számító jelvénytörvény verseny ugyan 1961-ben a munka ünnepe indult el azon az úton, amely az ifjúság mellett a felnőtt dolgozók rendszeres sportolásához, testedzéséhez vezet.

Hogyan jutottunk el idáig? Miért van szükség a Kiliánra?

Az MHK során — amely inkább rendszernek, mint mozgalomnak volt tekinthető — általában hét sportágban kellett különböző szinteket elérni, de ez aránylag könnyű volt, mert már két-háromszoros edzés után sor kerülhetett a próbázásokra.

Az MHK kezdetben ugyan teljesítette azt a feladatot, amit kellett: előbbrelépést jelentett, de később ellaposodott, és egyes sportvezetők

helytelen szemlélete miatt az eredményeket túl is hajszolták, s a lapokra nem egyszerű — a tervteljesítés érdekében — légbőlkapott számokat írtak.

1959-ben azután megjelentek az MSZMP sporttörvényei, amelyek a tömegfoglalkoztatási formák között jelentősnek írták elő egy általános jelvénytörvény mozgalom bevezetését, amely nemre és korra való tekintet nélkül, mindenki számára „testhez álló”. Ennek alapján kidolgozásra került a Kilián testnevelési mozgalom szabályzat-tervezete. A MTST 1960. novemberében elhatározta a Kilián testnevelési mozgalom 1961. május 1-én történő bevezetését.

Széles körű szervező munka indult a mozgalom propagálására, szabályzatának ismertetésére. A helyi TST-k az előkészítés időszakában közel 14 ezer kiliános szakembert — játékteoretikát, versenytörvényszék, túrávezetőt, územ, községi sportfelelőst — képeztek ki, hogy megfelelő kezekbe kerüljön a mozgalom. A szervező munka eredményeként azután 1961. június 30-án, 3498 szervezetben 228 ezren jelentkeztek. A rajt évében közel 30 ezer jelvény került kiosztásra.

Az 1962-es évben már 5890 szervezetben 543 ezer volt a jelentkezők száma, közülük mintegy 120 ezren szerezték meg a jelvényt.

Sokan még mindig azt vall-

ják, hogy a Kilián testnevelési mozgalom az MHK folytatása. Ez a nézet azonban teljesen helytelen, mert egészen más elveken épül fel, mint annak idején az MHK. Például: nincsenek szintek, s ugyanakkor biztosítja a fokozatoságot és többletdolgozatot is. Természetesen, azonban minőségileg és mennyiségileg is jobb és több szervező munkát kíván. Ez az új szemlélet azonban a sportvezetők jelentős részéhez még nem jutott el. Ezért türelemre, következetes munkára van szükség ahhoz, hogy a Kilián testnevelési mozgalom a felnőtt dolgozók körében is annyira elterjedjen, mint az iskolákban.

Éppen erre utalnak 1963. 16 feladatai is, amelyek röviden a következők: törekedni kell arra, hogy minél kisebb legyen a lemorzsolódás, azaz a mozgalom első időszakában jelentkezett 228 ezer résztvevő közül ne csak az a 120 ezer legyen jelvényes, aki már megszerezte, hanem a lehetőséghez képest a másik 50 százalék is. Ennek érdekében sportkörtől szinten különböző versenyeket, Kilián pontszerzési lehetőségeket kell kidolgozni, gondoskodni kell arról, és biztosítani kell, hogy a résztvevők pontjainak igazolása a Kilián-könyvekben megtörténjen, és a jelvények átadása ünnepélyes keretek között úgy történjen, hogy propagálja a Kilián testnevelési mozgalom jelentőségét.

Április 8-án az évi rendes közgyűlésre hívta össze a PSE-elnökség az egyesületi versenyzőit.

A SZOT sportosztálya részéről **Keresztes József**né, a BTST elnöksége képviselőjeként **Kozmanovits Endre**, a Postás Szakszervezet elnöksége részéről **Zsiris István**, valamint **Légrády József**, a XIV. ker. TST elnöke jelentek meg.

Pressmayer József, az egyesület elnöke beszámolójában foglalkozott a szakosztályok 1962. évi eredményeivel, az egyesület nemzetközi kapcsolataival és a különböző problémákkal.

A résztvevők meglepéssel hallgatták, hogy 942 sportoló vesz részt 16 szakosztály munkájában. A 942 sportolóból 563 19 évnél fiatalabb, 205 sportoló 19–25 közötti korosztályú. 1962-ben a legeredményesebben ismét a női tornaszakosztály szerepelt, mellette az asztaliteniszezők eredményei emelhetők ki. Jelentős fejlődést ért el a férfi röplabda, a női kézilabda, a labdarúgó, valamint az atlétikai szakosztály gyaloglói.

1962-ben az egyesület versenyzői 18 országos, 21 Budapest-bajnokságot és 55, illetve 76 helyezést értek el. A különböző válogatott kereteknek is

több versenyzőt adtak szakosztályaink.

Hetényi Tibor főkönyvelő az egyesület gazdasági életéről számolt be. Megemlítette, hogy 1962. év folyamán 1 200 000 forinttal emelkedett az ingatlanok értéke. A parkosítás és nyolc különféle pálya építése 689 000 forintba került. A sportolók társadalmi munkában 300 munkórát járultak hozzá a pálya építéséhez.

Az egyesület bevételeit 103,8 százalékra, a kiadási tervet 100,2 százalékra teljesítette. A szakosztályok és az egyesület gazdálkodása tervszerű volt.

A hozzászólások során a sportolók a megoldandó feladatokról, a követendő útról beszéltek. Ezzel együtt, javaslatokkal az egyesület további felvirágztatását óhajtották elősegíteni.

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete. Főszerkesztő: **Kádár István**. Beszerkesztő: **Miklós Róttkár**. Felelős szerkesztő: **Dudás János**. Szerkesztőség: Budapest XIV., **Cházár András** u. 13. sz. Telefon: 428-777. Megjelenik havonta 300 példányban. Székhely: **Lapnyomda, Budapest**

Szerkesztői üzenetek

C. F. szaktárs és több társa írja, hogy érettségi és szakmunkás-bizonyítványuk ellenére a IV. szakcsoportba neveztek ki őket. Kérdésük: mi a feltétele, hogy a III., illetőleg a II. szakcsoportba kerüljenek?

Az érvényes rendelkezések szerint a postai dolgozót érettségi és a munkakörben hasznosított szakmunkás-bizonyítvánnyal a III. szakcsoportba kell kinevezni. Ezért a szaktársak IV. szakcsoportba való kinevezése szabályszerű. A II. szakcsoportba az érettségig kívül a posta műszaki tisztifőtanfolyam, vagy a felsőfokú távközlési technikum elvégzése után kerülhetnek.

Budapesti kerékpáros kézbiztosító aláírású levélben szaktársaink azt kifogásolják, hogy a részükre adott kerékpárok használati ideje lejárt, és nem kaptak új kerékpárt. A szolgálatot ezért saját tulajdonú kerékpáron látják el.

A hivatal vezetőitől kérjük, hogy az új kerékpárok átadása ügyében sürgősen intézkedjenek. Ellenkező esetben

forduljanak az egyeztető bizottsághoz. Azokra a hónapokra, amelyekben a már tulajdonukba átment kerékpáron látták el a szolgálatot, a szabályszerű használati díjra jogosultak.

T. O. szaktárs írja, hogy 120 forint póztári hiányát a katonai szolgálati idejének letöltése után az első havi béréből levonták. Sérlemzi, hogy erről nem kapott előzőleg értesítést.

Tekintettel arra, hogy a hiányt elismeri, ennek jogi következménye, hogy havi bérének 15 százalékát levonhatják az okozott kár megtérítése fejében.

Sz. Gy. H-I. szaktársunk a II-IV. osztályú hivatalok vezetőinek bepróbláit veti fel leveleiben.

Ezekkel a kérdésekkel szakszervezetünk, a posta vezető szerveivel együtt állandóan foglalkozik. A most készülő tervezet — megvalósulásuk után — e kérdéseket felmerülő problémák java részét megoldja.

J. L.